

ZBRANOST

Umiri se, Bol moja, tiše toži.
Hotela si Večer; lej, zdaj nalega:
temneči zrak odeva vse v okrožji,
pokoja nosi enim, drugim zlega.

Ko smrtnikov se plehka truma vije
pod bičem Sle, tem rabljem brez priziva,
in kes ogreba s hlapčevske gostije,
ti rôko daj, Bol moja, tod pojdiva,

od njih. Glej, sklanjajo se rajnka Leta
z neba balkonov, v stare halje odeta;
iz dna vodá smehljaje Tožba vstaja;

spat smrtno trudno Sonce gre spod svoda,
in kot bi temen prt drsel od Vzhoda —
čuj, draga, čuj — že tiha Noč prihaja.

ANGEL, VEDRINE POLN...

Angel, vedrine poln, mar veš, kaj je tesnoba,
kaj sram, kaj kes, kaj stok, kaj mračni val skrbi
in kaj blodeči strah teh žalostnih noči,
ko tre srce — kot bi mečkal papir — njih zloba?
Angel, vedrine poln, mar veš, kaj je tesnoba?

Angel, dobrote poln, mar veš, kaj je sovraštvo,
kaj stisnjene pesti v temini, žolč solza,
ko bobna Maščevanje svoj poziv pekla
in jemlje si nad našimi darmí prvaštvo?
Angel, dobrote poln, mar veš, kaj je sovraštvo?

Angel, ti zdravja poln, mar veš, kaj so Vročični,
ki v pustí bolnici ob vélikih zideh
kakor izgnanci si vlekó noge pri tleh,
iščoč sonce skopó na ustnici bledični?
Angel, ti zdravja poln, mar veš, kaj so Vročični?

Angel, lepote poln, mar veš, kaj so to gube,
strah pred staróstjo, mrzke bolečine ost,
ko bereš vdanosti pritájeno bridkost
v očeh, ki iz njih smo dolgo srkali obljuje?
Angel, lepote poln, mar veš, kaj so to gube?

Angel, ti sreče poln, radósti in svetlobe!
David je umirajoč moledoval moči
od žara, ki telo ti čisto v njem blesti,
jaz pa molitve prosim, angel, za tegobe,
angel, ti sreče poln, radósti in svetlobe!

Prevedel Cene Vipotnik

LEPOTE, UJETE V RISBAH

Lepote, ujete v risbah, že načete,
plodovi, ki rodi jih čas zgubljen,
te črte nog, roke in kastanjete:
nemir srca ni z njimi potešen.

Naj obdrži slikar, poet bledice,
lepot bolehnih šušljajoči zbor,
med temi rožami je ni cvetlice,
podobne tebi, moj rdeči vzor.

Z brezdanjim srcem iščem te željan,
lady Macbeth, ti duša zlih dejanj,
Ajshilov sen, vzcvetel sred mrzlih dni,

in tebe, Michelangelova hči,
vélika Noč, ki siplješ čare iskrive,
samo titanov ustom dosegljive.